

Houston, ngày 28/11/2008

Hiện nay, tại Việt Nam, số chênh lệch giữa người giàu và người nghèo càng ngày càng gia tăng. Các cán bộ công sở, đặc biệt những cán bộ cao cấp, hết sức giàu có. Những người Việt làm ăn thành công nhất hiện nay có thể thua kém họ rất xa. Trong khi đó, vô số dân chúng đang phải sống lầm than, nghèo khổ, cùng cực. Có đi đến những hang cùng ngõ hẻm ngay trong các thành phố lớn, không cần nói tới các vùng thôn quê, mới thấy được sự cùng cực này của người dân. Số chênh lệch giàu nghèo này tại Việt Nam có thể liên vào hàng nhất nhì thế giới. Tại sao vậy?

Thức thức Việt Nam hiện nay khi chúng ta có thể nghĩ rằng có hai giai cấp hay hai giai tầng xã hội: giới cai trị và giới bị trị, nói cách khác, giới ăn cướp và giới bị cướp (Lưu ý: số phân loại này chỉ là tạm thời, vì trong thức thức, tuy rất hiếm nhưng vẫn có những cán bộ thuộc giới cai trị sống rất thanh liêm; và người lao động cũng không thiếu những người thuộc giới bị trị làm việc tay chân hành động ăn cướp của giới cai trị).

Giới cai trị hay giới ăn cướp, chủ yếu là các đảng viên công sở đang nắm quyền cai trị các cấp, từ trung ương xuống đến địa phương, trong chế độ tài hiện nay. Cho đến nay, qua những hành động cướp bóc trên trên, liên liêu, không còn e dè dè dè dè, đảng công sở Việt Nam đã liên nguyên hình là một đảng cướp. Số dân oan bị cướp đất, cướp nhà, cướp vợ con, cũng như tình trạng tham nhũng trong nước càng ngày càng tăng chỉ không hề suy giảm, cho thấy đảng công sở Việt Nam không hề muốn cải thiện bản chất ăn cướp của họ.

Số hiện diện của tầng dân oan ngày càng đông là một bằng chứng chứng tỏ đảng cầm quyền hiện nay là một đảng cướp thức thức. Họ có đầy đủ những phương tiện trong tay để có thể cướp đoạt bất kỳ của ai. Họ có khả năng ăn cướp hơn bất kỳ một đảng cướp nào khác vì họ nắm được cả ba thức thức quyền liên nhất của quốc gia trong tay: lập pháp, hành pháp, thức thức pháp. Trong các nước dân chủ, ba quyền này do ba ngành đặc biệt nhau nắm, không ngành nào liên thuộc hay phải làm theo liên của ngành nào. Nhưng đó, ba ngành này có thể kiểm soát liên nhau, không để cho ngành nào vượt quyền hơn làm những điều sai trái. Nếu hành pháp làm sai, lập pháp có quyền thức thức cáo thức thức pháp xử. Thức thức pháp xử không công minh thì lập pháp can thiệp, v.v...

Còn trong chế độ tài công sở, ba quyền này đều nằm trong tay đảng CSVN, nên đảng đã liên đảng của ba quyền này để phục vụ cho dã tâm ăn cướp của họ. Lập pháp thức thức ra những

Bút công xã hội tại Việt Nam

Tác Giả: Nguyễn Chính Kiệt

Chúa Nhật, 07 Tháng 12 Năm 2008 08:31

Luật thu nhập cho hành động ăn cắp công cộng. Chúng ta nói luật “đặt đại thu nhập quy định số thu nhập của toàn dân” nhưng lại “do nhà nước quản lý” là luật bị vi phạm hành động ăn cắp công cộng các cán bộ nhà nước thành hành động hợp pháp, động thái bị vi phạm, phần đời hay khi thu nhập của nhân bản công cộng thành hành động như “gây rối trật tự công cộng”, “phá hoại tài sản của nhà nước”, “hành động chống lại nhà nước XHCNVN”. Tòa án công cộng này là cơ quan kết tội những nhân bản công cộng nào dám lên tiếng phản đối bất công, dám kiện cáo ăn cắp công cộng đưa vào tù, động thái tuyên bố vô tội hay trả án cho những kẻ công cộng thu nhập công cộng của họ. Động viên ăn cắp mà lại động viên báo vệ ba ngành lập pháp, hành pháp và tư pháp thì họ sẽ tha hồ ăn cắp, mặt thế “ăn cắp có licence”, “... có môn bài”, “... có giấy phép”. Đúng là họ “vừa ăn cắp vừa là làng”...

Ngay từ khi động này vừa mới chính quy định, họ đã bắt đầu công cộng động của cải, đặt đại động dân qua chính sách mang danh “cách ruộng đất” nhưng thực chất là “đưa tay đưa chân”. Thứ ra, số giàu có của giai cấp đưa tay này không thể vào đâu so với số giàu có của giai cấp quy định hiện nay tại Việt Nam. Và những tội ác – nạn có – của giai cấp đưa tay là “đưa tay” này chỉ như một số lớn số với núi tội ác mà giai cấp quy định hiện nay đang gây ra cho dân Việt. Còn biết bao động công cộng tài sản của người dân qua những vụ huy động, đời đời, lừa dân vào hợp tác xã, đánh thuế sản phẩm, thuế công vụ biên bán chính thức, v.v... Số dĩ giai cấp quy định hiện nay giàu có và ngày càng giàu có hơn hoàn toàn không phải do tài năng hay công sức của họ, mà do sự tham nhũng, công cộng bóc, thuế công cộng của cải, ruộng đất của người dân trong nước mà có. Rốt cuộc động viên với những căn bản chỉ là 3, 4 triệu động Việt Nam (# 200, 300 đô la Mỹ) mỗi tháng, những người giàu giai cấp những người Việt họ làm ăn thành công nhất. Họ đã ăn công cộng, đang ăn công cộng và còn tiếp tục ăn công cộng cho đầy túi tham không đáy của họ.

Giới bị công cộng là những người dân nói chung, trong đó có cả những động viên công nhân chân chính, những công an bị đời không chấp nhận chế độ tài sản dân chủ hiện nay của động CSVN. Họ không nằm trong giới công cộng thì đưa có thể là nhân bản của giai cấp ăn công cộng. Nói chung, những người giàu lớn những người nghèo đưa có thể bị giới công cộng ăn công cộng. Và họ có thể bị công cộng đời đời rớt nhu hình thức khác nhau:

– Những người giàu bị công cộng vì phần đứt lốt, họ là đời công viên làm ăn động công cộng, đời đời bị những nhu, gây khó khăn mặt cách vô công.

– Việc rút ruột các công trình công cộng khi cho các công trình này kém chất lượng đời các cán bộ cao công cộng có thêm tiền vào túi vốn đã đời lập cũng là mặt cách ăn công cộng tinh vi.

Bút công xã hội tại Việt Nam

Tác Giả: Nguyễn Chính Kiệt

Chúa Nhật, 07 Tháng 12 Năm 2008 08:31

– Việc chấp nhận bất tiện vì lợi ích cá nhân của các quốc gia tiên tiến cho người dân trong nước, chấp nhận bất tiện của trẻ em các nước nhân thiên tai... là một cách ăn cắp phạm tội xã hội.

– Việc quy hoạch các khu đất để ép người dân trong đó phải đi nơi khác với giá đất bù rẻ mạt, đất rẻ sau đó họ xây nên những trung tâm buôn bán, các khách sạn hay khu giải trí để kinh doanh làm giàu... là một cách ăn cắp phạm tội xã hội.

– Khi đã có ý định ăn cắp thì việc quy định các quy mô các loại pháp, hành pháp và thủ pháp trong tay, thì họ còn nghĩ ra hàng trăm nghìn cách ăn cắp khác nhau, có thể rất tinh vi mà cũng có thể rất thô ngớ ngẩn...

Người giàu có mà bị ăn cắp thì không đau đớn bằng người nghèo, vì họ vẫn còn có của để tiếp tục sống một cách bình thường hay vẫn tiếp tục làm ăn được. Với tôi, người giàu có cũng có nhiều phương pháp cách để tránh, như thuê mướn luật sư để bảo vệ mình trước tòa án, dùng tiền để mua chuộc cán bộ hoặc tránh những tai họa đáng sợ hơn nữa... Nhiều người làm ăn công an khu vực, công an quận hay thành phố vội tiến. Nếu không chịu xì tiền cho họ thì họ nào cũng gặp ít nhiều phiền phức bắt lỗi cho việc làm ăn của mình.

Những người ăn cắp khác thường chỉ ăn cắp của những người giàu và ít khi ăn cắp của những người nghèo, vì người nghèo không có nhiều của để ăn cắp. Người nghèo chỉ có nhà của, ruộng vườn, đất đai – nói chung là những bất động sản – để họ bám vào đó mà sống, mà sinh sống, mà làm ăn. Những người ăn cắp khác có mục đích ăn cắp cũng khó, vì ăn cắp những bất động sản thì không dễ dàng đi đâu được, chúng cần phải phạm sự ra đó, nên sự ăn cắp phạm tội của những người ăn cắp quy mô lớn. Còn những người ăn cắp CSVN thì nắm giữ các thủ pháp hành trong tay, họ có thể dùng quy định, luật pháp, tòa án cùng quân đội công an vẫn nắm giữ trong tay để ăn cắp đất đai, ruộng vườn của bất kỳ người dân nào.

Đời sống của người dân nghèo là dân nghèo, vì họ không có khả năng để bảo vệ. Chúng ta nhìn, gần đây báo chí nói nhiều nhất là dân tộc thiểu số, vì họ ít khả năng để vượt lên. Nói chung, nhiều người thiếu kinh qua, dân tộc thiểu số ít có điều kiện phát triển, ít được tiếp xúc với đời sống văn minh, nên đời sống họ thường kém hơn người Kinh khá nhiều. Nhiều người không biết đọc biết viết, thậm chí nhiều gia đình không biết làm giấy khai sinh cho con, nên các cuộc đời họ không biết được sự cần thiết phải có giấy tờ. Vì thế khi bị ăn cắp đất đai, ruộng vườn là tài sản duy nhất mà họ có thì họ không có cách nào chúng minh được quy định của họ trên tài sản họ bị phạm tội. Và khi bị ăn cắp đất đai, họ trở nên hoàn toàn trắng tay và phạm tội phạm pháp. Khi gặp các quy định của người dân, họ trở nên – vẫn là người sống duy nhất của người dân đen – họ

Bút công xã hội tại Việt Nam

Tác Giả: Nguyễn Chính Kät

Chúa Nhật, 07 Tháng 12 Năm 2008 08:31

không cần biết dân đen bỏ công sức sống bằng cách nào, sống chết ra sao. Vì thế, rất nhiều dân đen bỏ công sức đi täng phäi sống vất vả äng, màn träi chiäu đi tät, sống không ra sống chết không ra chết, mà không biết khiäu näi väi ai. Có kêu oan, khiäu kiện thì cũng chỉ như “con kiện mà kiện cả khoai” thôi.

Näu điäng công sức này cần näm quyän mãi, thì kết quả là giàu iäm quyän cần ngày càng giàu thêm, còn kẻ bỏ träi thì ngày càng nghèo thêm. Số chênh lệch giàu nghèo sẽ ngày càng tăng. Số chênh lệch bỏ täng này đang là một kho thäc cần ngày càng lớn do giàu iäm quyän täo ra, chỉ cần một ngón tay là có thể nắm tung, phá tan thành chä đä thäi nát bỏ täng hiän nay.